

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200536
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715200536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti K.: W., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, deti rodičov: V. K., bytom A., Ľ. M. XX/XX, právne zastúpená JUDr. Stanislavom Zajacom, advokátom v Dubnici nad Váhom, Obrancov mieru 344/2 a Q. K., bytom A., C. M. XX/XX, právne zastúpený Mgr. Melániou Holeščákovou, advokátkou v Púchove, Komenského 1630/7, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31. marca 2015, č. k. 7P/6/2015-30, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že **z v y š u j e** vyživovaciu povinnosť otca na maloletého W., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 140 Eur na 170 Eur mesačne od 28.01.2015, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Nedoplatok na zročnom zvýšenom výžinom na maloletého W. za obdobie od 28.01.2015 do 30.06.2015 vo výške 153,88 Eur súd **p o v o ľ u j e** otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám matky maloletého dieťaťa v mesačných splátkach po 30 Eur až do úplného vyrovnania nedoplatku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Výrok rozsudku okresného súdu o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného na maloletú A. **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.10.2012, č. k. 6P 96/2012-27 v časti o výživnom tak, že otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého W. zo sumy 140 Eur na sumu 150 Eur mesačne od 28.01.2015, ktoré bude poukazovať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Vo zvyšku súd návrh matky o zvýšenie výživného zamietol. Zameškané výživné za obdobie od 28.01.2015 do 30.04.2015 v sume 31,30 Eur určil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky mal. dieťaťa. Zároveň súd schválil medzi rodičmi dohodu v znení, že otec bude oprávnený stýkať sa s maloletou A., nar. XX.XX.XXXX každú nedeľu v nepárnom týždni tak, že si dieťa o 8.00 hod. prevezme pred bytom matky a v ten istý deň o 19.00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 3, 4, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane mal. W. k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje novú úpravu výživného. Mal. W. je od 01.09.2014 študentom druhého ročníka Športového gymnázia v D., býva na internáte, za ktorý matka mesačne uhrádza 81 Eur, čím sa jej podstatne zvýšili náklady na zabezpečenie jeho riadnej výživy. Naopak u mal.

A., ktorá je tak, ako v čase určenia výživného, naďalej v predškolskom veku a navštevuje predškolské zariadenie, nevzhladol zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala novú úpravu výživného. Súd mal za to, že podstatná zmena pomerov u tohto dieťaťa bude splnená až nástupom do 1. ročníka základnej školy, v súvislosti s čím matka, ktorá má mal. A. zverenú do osobnej starostlivosti, vzrastú náklady na výživu dieťaťa. Súd konštatoval, že otcovi v porovnaní s dobou určenia výživného poklesol jeho priemerný mesačný zárobok zo sumy 701,39 Eur netto na sumu 430,77 Eur, ktorý zárobok otec dosahuje u svojho súčasného zamestnávateľa Q. T., P. B.. Je síce pravdou, že u predchádzajúceho zamestnávateľa otec dosahoval podstatne vyšší zárobok, a to v sume 605,20 Eur netto, avšak aj tento bol podstatne nižší v porovnaní s tým, ktorý otec dosahoval v čase určenia výživného. Vychádzajúc z týchto skutočností, prihliadnuc aj na odôvodnené potreby oboch maloletých detí, ako aj na schopnosti a možnosti otca ako povinného, zohľadňujúc aj fakt, že otec nad rámec súdom určeného výživného zo svojho príjmu prispieva mal. W. na úhradu jeho športových aktivít a taktiež mu týždenne prispieva vreckovým v rozsahu do 20 Eur súd rozhodol tak, že zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť na mal. W. zo sumy 140 Eur na sumu 150 Eur mesačne s účinnosťou od 28.01.2015 a súčasne zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú A.. Zameškané výživné na maloletého W. za obdobie od 28.01.2015 do 30.04.2015 v sume 31,30 Eur súd v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o schválenú dohodu ohľadne úpravu styku, svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ust. § 36 ods. 1 a § 25 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti na mal. W. a zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného na mal. A., podala včas odvolanie matka mal. detí domáhajúc sa jeho zmeny tak, že výživné na mal. W. bude zvýšené na sumu 200 Eur mesačne a na mal. A. bude výživné zvýšené na sumu 120 Eur mesačne s účinnosťou u oboch od 28.01.2015. Poukázala na to, že v danej veci súd prvého stupňa pochybil, keď síce vychádzal pri zvýšení výšky výživného zo zistení, ktoré boli preukázané a známe, ale napriek tomu vo veci nesprávne rozhodol. Je nepochybné, že v čase rozvodového konania, kedy bola určovaná vyživovacia povinnosť otca na mal. deti, mal otec príjem 701,39 Eur netto a v čase, keď bol otec zamestnaný u spoločnosti SESTAV s.r.o. Ilava a bezdôvodne skončil pracovný pomer, mal príjem 605,20 Eur mesačne, pričom okrem mzdy boli otcovi v čase skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa vyplácané aj cestovné náhrady, asi 65,60 Eur mesačne. Súd však uvedenú skutočnosť vyhodnotil ako podstatne nižší príjem otca, čo nezodpovedá skutočnosti. Rozdiel v čistom príjme otca v čase určenia výživného a v čase skončenia pracovného pomeru otca je iba 30,59 Eur (701,39 - 605,20 - 65,60 Eur). Z toho vyplýva, že pokles príjmu otca v prípade jeho zotrvania v pracovnom pomere v spoločnosti SESTAV s.r.o. by nebol pri stanovení vyživovacej povinnosti na mal. deti na základe podaného návrhu ani výrazný, ani radikálny. Uviedla ďalej, že otec detí zavádzal súd, keď tvrdil, že zo spoločnosti SESTAV s.r.o. odišiel pre nezhody so svojim nadriadeným a následne na ďalšom pojednávaní jeho právna zástupkyňa uviedla, že odišiel pre psychické problémy, ktorými v dôsledku rozvodu manželstva trpel. Súd tento zjavný rozpor vo výpovedi otca nepreskúmal a nezohľadnil ani skutočnosť, že otec v čase súdneho konania žil a naďalej žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou v jej dome, pričom jeho partnerka dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške do 300 Eur. Súd taktiež nezohľadnil, že od zvýšenia výživného iba matka detí uhrádza splátky úveru vo výške 200 Eur mesačne, ktorý si účastníci vzali na kúpu bytu. Taktiež nie je pravdou tvrdenie otca, že takmer plnoletému synovi W. prispieva nad rámec určeného výživného, keďže synovi prispel iba jedenkrát v januári 2015 sumou 10 Eur. Nad rámec výživného na mal. A. otec neprispel žiadnou sumou. Má za to, že v konaní bolo preukázané, že aj mal. A. vzrástli výdavky v súvislosti so stravou, liekmi súvisiacimi s jej ochorením a záujmami. Poukázala ďalej na to, že súčasný zamestnávateľ otca vypláca popri mzde svojim zamestnancom aj finančné bonusy v rozsahu od 300 do 500 Eur mesačne. Nasvedčuje tomu aj logický záver, kedy takmer všetci zamestnanci firmy sú odmeňovaní minimálnou mzdou, čo v danom prípade vzhľadom k náročnosti ich práce možno považovať prinajmenšom za neadekvátne.

K podanému odvolaniu matky sa otec mal. detí ani opatrovník písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na mal. W., ako aj v nedoplatku na zročnom výživnom zmeniť podľa § 220 O.s.p. a vo výroku o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného na mal. A. je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Zákon o rodine v ust. § 62 ods. 2 a 75 ods. 1 zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne tiež či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

Ustanovenie § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o nároku detí. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom detí a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na ich výživu a môže nastať aj zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné však možno zmeniť len v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, tak na strane povinného výživné platiť. V prípade, keď súd má rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa tohto ustanovenia, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia, s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre mal. dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd v rámci tohto konania je povinný objasniť skutkový stav veci v zmysle § 120 ods. 2 O.s.p. a na základe zisteného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vyživovacia povinnosť na mal. deti bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.10.2012, č. k. 6P/96/2012-27, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.11.2012, pričom týmto rozsudkom boli obe deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti platiť na výživu mal. W. sumu 140 Eur mesačne a na výživu mal. A. sumu 90 Eur mesačne. V tej dobe mal. W. navštevoval 9. ročník základnej školy a mal. A. navštevovala materskú školu. U otca súd vychádzal z príjmu 701,39 Eur a u matky zo sumy 479,57 Eur. Ani jeden z rodičov nemal ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

V súčasnosti mal. W. navštevuje 2. ročník Športového gymnázia v D., iba za internát matka hradí 81 Eur mesačne, má zvýšené výdavky súvisiace so stravou, vreckovým, školskými potrebami a nákladmi na aktívnu športovú činnosť, keď hráva futbal, je brankárom, takže je potrebné mu dokupovať športové ošatenie a obuv. Mal. A. naďalej navštevuje materskú školu, za ktorú matka hradí asi 25 Eur mesačne, venuje sa aj tanečnému krúžku a má zdravotné problémy súvisiace s alergiou na peľ a ochorením mandlí.

Matka s deťmi naďalej býva v 2-izbovom byte, s ktorým má náklady vo výške asi 160 Eur mesačne, spláca hypotéku na tento byt vo výške asi 200 Eur mesačne. Priemerný mesačný zárobok matky v súčasnosti predstavuje sumu 542,58 Eur.

Otec detí v súčasnosti žije so svojou priateľkou v jej rodinnom dome v R. W. Od 01.09.2014 je zamestnaný ako strojník rýpadla u súkromného podnikateľa a jeho priemerný mesačný zárobok predstavuje 430,77 Eur. Predchádzajúci pracovný pomer u spoločnosti SESTAV s.r.o. Ilava otec skončil dohodou ku dňu 31.08.2014 a tam jeho priemerný zárobok predstavoval 605,20 Eur + mesačne mu boli vyplácané aj cestovné náhrady v priemernej výške 65,66 Eur.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, berúc do úvahy predovšetkým pomery rodičov, akceptujúc aj potreby mal. detí bol odvolací súd toho názoru, že v danom prípade je dôvodné návrhu matky na zvýšenie výživného, pokiaľ sa týka mal. W., vyhovieť vo väčšom rozsahu, ako uskutočnil súd prvého stupňa. Odvolací súd mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca mal. detí platiť na výživu mal. W. sumu 170 Eur mesačne s účinnosťou od 28.01.2015, keď nepochybne u mal. W. od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá tak odôvodňuje zmenu vyživovacej povinnosti otca

na maloletého. V danom prípade je potrebné poukázať na to, že čo sa týka príjmu otca, bolo potrebné v súlade s ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine vychádzať z príjmu, ktorý by bol otec dosahoval u predchádzajúceho zamestnávateľa SESTAV s.r.o., kde dohodou skončil pracovný pomer ku dňu 31.08.2014. Priemerný mesačný zárobok u tohto zamestnávateľa bol vo výške 605,20 Eur a mesačne boli otcovi vyplácané cestovné náhrady v priemere 65,60 Eur, čiže spolu príjem otca by bol v zásade približne rovnaký, ako dosahoval v čase určenia vyživovacej povinnosti v rozvodovom konaní (bol by nižší iba o 35 Eur). Vychádzajúc teda z tohto príjmu otca je potrebné konštatovať, že u otca nedošlo k výraznej zmene pomerov, čo sa týka príjmu a berúc do úvahy zmenu pomerov u mal. W. mal odvolací súd za to, že je potrebné na mal. W. vyživovaciu povinnosť zvýšiť. Ako už bolo uvedené, za primeranú schopnosťami a možnosťami otca, ako aj potrebám mal. W. odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval sumu 170 Eur mesačne. Táto suma je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočná na výživu mal. W. vzhľadom na jeho vek, náklady spojené so športovou školou, ako aj ostatnými výdavkami, ktoré je potrebné na jeho výživu a štúdium vynakladať.

Vzhľadom k zmene výšky zvýšenia vyživovacej povinnosti odvolací súd rozhodol aj o výške nedoplatku na zročnom zvýšenom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia. Je nepochybné, že otec maloletého na výživu W. naďalej platí výživné v sume 140 Eur mesačne. Za obdobie od 28.01.2015 do 30.06.2015 otcovi mal. dieťaťa vznikol nedoplatok na zvýšenom výživnom vo výške 153,88 Eur (za január 2015 suma 3,88 Eur, za mesiace február - jún v každom mesiaci po 30 Eur, t. j. 5 x 30 Eur = 150 Eur, spolu 153,88 Eur), pričom v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. odvolací súd povolil otcovi zaplatiť zročné zvýšené výživné v mesačných splátkach po 30 Eur spolu s bežným výživným, keď zročné výživné bude takto zaplatené do 6-ich mesiacov a zároveň ich platenie podľa názoru odvolacieho súdu je v možnostiach a schopnostiach otca. Zároveň súd určil podmienku splácania zvýšenia výživného tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, ktorá podmienka zabezpečí riadnu platobnú disciplínu otca pri splácaní.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na mal. W. a vyčíslení nedoplatku na zročnom zvýšenom výživnom podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Pokiaľ sa týka zamietnutia návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na mal. A., odvolací súd sa v tejto časti stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že u mal. A. od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú. Tak ako bolo konštatované, aj v čase predchádzajúcej úpravy výživného v rozvodovom konaní maloletá navštevovala materskú školu, túto navštevuje aj v súčasnosti a od poslednej úpravy jej v zásade nevzrástli náklady na výživu podstatným spôsobom. Pokiaľ matka mal. dieťaťa poukazuje na zvýšené výdavky súvisiace so zdravotným stavom maloletej, odvolací súd má za to, že nejde o zásadnú zmenu pomerov u maloletej v tomto smere, ktoré náklady by nebolo možné pokryť terajším výživným. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd v uvedenej časti rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.